

Vi mener også, at der er belæg for i det store svenske udredningsarbejde at komme med den påstand. Her konkluderes bl.a., at børn, der vokser op med homoseksuelle forældre, udvikler sig socialt og psykisk på samme måde som andre børn.

I det stive, konservative England måtte man også erkende, at der ikke fandtes saglig begrundelse, ej heller dokumentation for, at barnets tarv ikke kunne varetages af homoseksuelle forældre, og at den eneste hindring for ligestilling var fordomme og/eller et ganske forældet syn på familien.

Selv om vi i Enhedslisten og SF og De Radikale ikke synes at være i tvivl om, at barnets tarv kan varetages lige så fint af homoseksuelle som af heteroseksuelle, er det jo bestemt ikke nogen garanti for, at alle andre mener det samme, og det har vi jo også kunnet se her i dag. Dem vil jeg gerne spørge – nogle har jo gjort det klart, Kristeligt Folkeparti er f.eks. imod stedbørnsadoption, så det giver det sig selv:

Hvis de andre partier ikke mener, at det er i barnets tarv at bo hos homoseksuelle, hvorfor tillader vi så stedbørnsadoption i dag, altså at den ene kan adoptere den andens barn?

Hvorfor er det så tilladt for lesbiske at kunne blive befrugtet, så længe det ikke foretages af en læge? Og hvorfor tillader vi med eller uden adoption eller kunstig befrugtning, at børn bor hos homoseksuelle, enlige forældre, hvis vi mener, at de ikke er i stand til at varetage barnets tarv?

Det virker ikke specielt konsekvent. Jeg mener, at vi bør tage skridtet fuldt ud enten i den ene eller den anden retning konsekvent. Og der er nok ikke tvivl om, i hvilken retning jeg mener, vi bør gå. Jeg mener, vi skal sikre, at homoseksuelle også kan blive indstillet til at adoptere såvel danske som udenlandske børn.

I forbindelse med adoption af børn fra andre lande er der i såvel Enhedslistens, SF's som i De Radikales forslag lagt op til, at donorlandene kan tage forbehold for, at homoseksuelle skal kunne adoptere. Det er allerede sådan i dag, at donorlandene indgår en aftale med Danmark, hvor begge parter kan tage forbehold. Så det er der sådan set ikke noget nyt i, og sådan skal det naturligvis også være i fremtiden. Begge parter skal selvfølgelig have noget at skulle have sagt i den sammenhæng.

I Sverige gælder samme princip. I den forbindelse har det typiske svar desværre været, at donorlandet ikke ønsker at bortadoptere til homo-

seksuelle, men at Sveriges regler ikke vil få konsekvenser for heteroseksuelles mulighed for adoption. Det er selvfølgelig beklageligt, at de har den holdning, men forhåbentlig vil den ændre sig ad åre, ligesom jeg tror, at det her Ting inden for de næste 10 år vil have vedtaget den lovgivning, vi har fremsat forslag om i dag.

De Radikale og SF har begge fremsat forslag her i dag ligesom Enhedslisten. Jeg forstår ikke helt, hvorfor vi er endt op med at skulle behandle tre forslag, eftersom jeg synes, de er temmelig enslydende. De Radikale har dog en enkelt ekstra ting i beslutningsforslaget, nemlig at homoseksuelle skal kunne godkendes som plejeforældre. Det kan Enhedslisten varmt støtte.

Kl. 20.30

Det fjerde forslag, som behandles, er det her med, at man skal kunne adoptere sin partners barn allerede ved fødslen. Det har selvfølgelig betydning for forældrenes orlovsmuligheder, men det har også betydning for barnet, som så bliver sikret begge forældre fra start af.

Jeg vil sige i den forbindelse, at der er kommet nogle bemærkninger dels fra De Radikale, dels fra Socialdemokratiet, hvad angår det sidste forslag, som jeg synes skal behandles under udvalgsarbejdet.

Det forslag er fremsat med sigte på lesbiske kvinder, som bliver insemineret, og hvor faderen har frakendt sig retten til barnet, altså har ønsket anonymitet. Det er udelukkende sigtet med forslaget, og det vil sige, at de tekniske ændringer, der skal til for at få forslaget rettet derhen, er vi selvfølgelig åbne over for.

I forhold til den øvrige debat har jeg en række kommentarer.

Irene Simonsen har sagt ... undskyld, jeg har stadig ikke lært at snakke gammeldags, jeg skal nok forsøge mig. Fru Irene Simonsen siger, at hun har fået mange henvendelser fra adoptivbørn, der siger, at de som adoptivbørn har identitetsproblemer nok i forvejen. Til det vil jeg sige, som jeg har sagt tidligere i debatten, at det jo er folk, der henvender sig som enkeltpersoner, ligesom den forening, jeg har talt med, deler sig i to. Den ene halvdel mener, at det her forslag er i orden, den anden halvdel mener det ikke. Det er én forening ud af mange.

Jeg synes, at vi i forbindelse med det her lovforslag selvfølgelig skal høre de parter, så vi får et bredere billede af, hvad indstillingen i Danmark er, og på baggrund af det tage fortsat stilling i sagen. Jeg synes også, man skal tage til efterretning, at holdningerne blandt adoptivbør-